Súd:	Okresný súd Námestovo
Spisová značka:	15C/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5824200617
Dátum vydania rozhodnutia:	23. 12. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Peter Bebej
ECLI:	ECLI:SK:OSNO:2024:5824200617.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

13
15C/11/2024
Okresný súd Námestovo sudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. XXX/XX, t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody, Bratislava, zastúpeného JUDr. Martou Bojo Vevurkovou, advokátkou, so sídlom v Námestove, Mieru 312/13, proti žalovanému: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedüšovou, advokátkou, so sídlom v Bratislave - mestská časť Dúbravka, Majerníkova 3/A, v spore o vrátenie vymoženej sumy 3.406,12 eura, o zaplatenie nemajetkovej ujmy 5.000,- eur, o uloženie povinnosti súdnemu exekútorovi s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

13
15C/11/2024
I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.193,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Ohľadne sumy 2.213,12 eura žalobu zamieta.

III. Súd konanie v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- eur a o uloženie povinnosti súdnemu exekútorovi E. F. E., aby prestal vymáhať predmetnú pohľadávku po právoplatnosti rozsudku a po výzvach povinného, zastavuje.

IV. Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu pomernej časti trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

12
15C/11/2024
1. Žalobou datovanou k 16.02.2024, doručenou tunajšiemu súdu 22.02.2024, sa žalobca voči žalovanému domáhal:
- vrátenia finančných prostriedkov na účet povinného: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume vymoženej od 05.09.2017 do 05.02.2024 v celkovej sume 3.406,12 eura do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia;
- prisúdenia nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- eur za čas od septembra 2017 do februára 2024, zablokovanie účtov v banke a zrážania dvoch tretín zo mzdy, a to aj po právoplatnosti rozsudku;
- prikázania súdnemu exekútorovi E. F. E., aby prestal vymáhať predmetnú pohľadávku po právoplatnosti rozsudku, po výzvach povinného, keď tak do dnešného dňa neurobil aj keď poslal vyúčtovanie exekučného konania a predmetné exekučné konanie ukončil.
Žalobu odôvodnil tým, že Okresný súd Námestovo v exekučnej veci oprávneného (terajšieho žalovaného) proti povinnému (terajšiemu žalobcovi) rozhodol uznesením z 23.05.2023 č. k.

10Er/151/2015-74 tak, že exekúciu pre jej neprípustnosť zastavil s odôvodnením, že povinný bol v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľ, rozhodcovský rozsudok vydaný v tomto konaní nebol spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie a rozhodcovský súd nemal ani právomoc rozhodovať spor účastníkov konania. Toto rozhodnutie dňa 24.10.2023 potvrdil Krajský súd v Žiline.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom súdu 17.05.2024 prostredníctvom svojho zástupcu:
2.1. Neuznal vznesený nárok na finančné zadosťučinenie čo do dôvodu a výšky. Zdôraznil, že žalobca ho nijakým relevantným spôsobom neodôvodnil. Podľa žalovaného žalobcovi finančné zadosťučinenie neprislúcha, nakoľko neexistuje žiaden relevantný dôvod na jeho priznanie a žalobcovi nevznikla žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadosťučinenia. Ako môže byť poskytnutá dlžníkovi právna ochrana, keď dlžník ako prvý porušil svoje povinnosti, nakoľko si neplnil záväzky, ku ktorým pristúpil.
2.2. Uviedol, že žalobca v postavení dlžníka uzatvoril so žalovaným v postavení veriteľa dňa 12.04.2013 Zmluvu o úvere č. 503200164, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.000,- eur (ďalej len „ÚZ“).
2.3. Ustanovenie § 3 ods. 5 druhej vety zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „ZoS“) síce priznáva spotrebiteľovi právo domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia, avšak je ho potrebné vykladať reštriktívne. Pri rozhodovaní o jeho priznaní a výške je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť toho-ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách a prichádza do úvahy len keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušení. S odkazom na čl. 2 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žiadal, aby súd pri posudzovaní žalobcom uplatneného práva posudzoval konkrétne okolnosti týkajúce sa vzťahu žalobcu a žalovaného a vzal do úvahy aj konanie žalobcu, ktorý sa domáha vydania finančného zadosťučinenia napriek tomu, že sám porušil viacnásobne zmluvné ustanovenia ÚZ. Žalobca neodôvodnil jasne a určito skutkové okolnosti týkajúce sa záväzkovo – právneho vzťahu medzi ním a žalovaným. Žalobcovi podľa neho nevznikla žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, a preto jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa a bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Žalobca sa domáha vydania finančného zadosťučinenia napriek tomu, že sám konal v rámci kontraktačného postupu ľahostajne, keď svojím podpisom vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol oboznámený so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, že si zmluvu prečítal, že ju uzatvoril vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni, ani za nápadne nevýhodných podmienok. Predpokladmi priznania finančného zadosťučinenia, ktoré musia byť naplnené súčasne, sú:
- porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej ZoS a osobitnými predpismi,
- úspešné uplatnenie porušeného práva alebo povinnosti,
- primeranosť zadosťučinenia,
- zodpovedná osoba.
Vágnosť pojmu „primeranosť“ umožňuje subjektívny výklad a v praxi spôsobuje aplikačné problémy. V zákone nie je bližšie konkretizované, podľa akých kritérií sa má posudzovať jeho primeranosť. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nesmie slúžiť ako prostriedok ospravedlňujúci ľahostajnosť spotrebiteľa, ktorý vstupuje do právneho vzťahu s dodávateľom bez toho, aby sa sám zaujímal o svoje povinnosti plynúce mu z existujúceho záväzkovo – právneho vzťahu. V danom prípade žalovaný žalobcu nijakým spôsobom nenútil vstúpiť do záväzkovo – právneho vzťahu a vo väčšine prípadov mu umožní sa so zmluvnými dojednaniami oboznámiť. Skutočnosť, že spotrebiteľ (žalobca) neprejavuje absolútne žiaden záujem oboznámiť sa so zmluvnými ustanoveniami a pochopiť ich obsah, nemôže byť automaticky na ujmu dodávateľa. Sankčná funkcia primeraného finančného zadosťučinenia teda trestá a súčasne pôsobí preventívne naprieč existujúcich spotrebiteľských právnych vzťahov, t. j. má pôsobiť aj na dodávateľa, ale aj na spotrebiteľa. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia každému subjektu, t. j. aj subjektu správajúcemu sa ľahostajne v žiadnom prípade nemožno chápať ako pozitívne preventívne pôsobenie. Práve naopak, takýto postup v aplikačnej praxi súdov by mal za následok ľahostajnosť každého spotrebiteľa, ktorý dôverujúc bezhraničnej ochrane súdov, bude vstupovať do akéhokoľvek právneho vzťahu bez toho, aby sa spoliehal aj na vlastný úsudok. V danom prípade nie je priznaním finančného zadosťučinenia naplnená jeho preventívna funkcia.
2.4. Podľa žalovaného z ÚZ nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej ÚZ, ktorá nebola nikdy právoplatne vyhlásená za

neplatnú. Rovnako tak právny dôvod na plnenie z ÚZ nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov.
2.5. Žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú a priznať náhradu trov konania.

3. Žalobca v následnej replike danej vyjadrením z 12.08.2024, zotrvajúc na podanej žalobe v celom jej rozsahu, uviedol, že uznesením súdu z 23.05.2023 bola exekúcia zastavená pod č. k. 10Er/151/2015-74 a súd priamo vylúčil súdneho exekútora E. G. H., A., z vykonávania funkcie. Rozhodcovským rozsudkom bolo žalobcovi prikázané zaplatiť sumu istiny vo výške 2.005,84 eura a jej príslušenstvo, trov rozhodcovského konania 477,95 eura a trov exekúcie oprávneného 157,72 eura priznanej exekučným titulom. Ďalej mu boli doručované exekučné príkazy od súdneho exekútora E. G. H. v celkovej sume 3.748,19 eura, čo sa postupom času navyšovalo. Týmto nekalým spôsobom od neho súdny exekútor vymohol cca 3.200,- eur. Aj po právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Žiline to naďalej vymáhal súdny exekútor E. F. E.. Nakoľko Okresný súd Námestovo v uznesení rozhodol, že rozhodcovský rozsudok nemôže byť spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie, dospel záveru, že exekúcia je neprípustná, čo bolo dôvodom na jej zastavenie. Od 20.07.2016 až po právoplatné zastavenie vymohli od neho sumu vo výške 3.406,12 eura pri odpočítaní sumy požičanej ako v úver 1.000,- eur, ho žalovaný spolu so súdnym exekútorom E. G. H. obrali o sumu 2.406,12 eura nezákonným spôsobom. Poukázal na ust. § 451 OZ. Žalovaný sa bezdôvodne obohatil vo svoj majetkový prospech získaný z plnenia neplatného právneho úkonu, keďže súd rozhodcovský rozsudok označil za nespôsobilý exekučný titul a exekúcia bola vykonaná nezákonne. Žalovaný niekoľkokrát kontaktoval jeho matku I. B. a vyhrážal sa jej, že je v zmluve uvedená ako ručiteľ a má doplatiť dlžnú sumu, inak ju budú exekučne vymáhať. Dňa 24.04.2023 mu žalovaný zaslal list, že má zaplatiť sumu 11.123,06 eura, čo žiadal nezákonne z dôvodu, že Okresný súd Námestovo uznesením o čiastočnom zamietnutí poverenia 10Er/151/2015-18 zo dňa 04.05.2016 zamietol vymáhať denný úrok zmenkový 0,25 % zo sumy 2.005,86 eura do zaplatenia, ktorý si žalovaný naúčtoval vo výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 24.04.2023. Žalovaný a súdny exekútor E. G. H. ho od 20.07.2016 až do právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Žiline 24.10.2023 nezákonne vymáhali, blokovali mu účty a telefonátmi atakovali jeho rodinu, hlavne matku I. B., preto je toho názoru, že nemajetková ujma vo výške 5.000,- eur mu prislúcha.

4. Žalovaný v duplike danej podaním doručeným 11.09.2024 konštatujúc nedôvodnosť žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia a nemajetkovej ujmy uviedol, že:
4.1. Žalobca uzavrel ÚZ ako fyzická osoba – podnikateľ označený IČO: XXXXXXXX. Pre uvedené je možné posudzovať vzťah ako obchodnoprávny a nie ako spotrebiteľský, nakoľko ide o zmluvný záväzok medzi dvomi podnikateľskými subjektmi. Nie je preto možné aplikovať na ÚZ ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, keďže o spotrebiteľa v tomto prípade nejde. Zmluvy sa posudzujú podľa Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), nakoľko boli uzatvorené medzi dvomi podnikateľskými subjektmi. ÚZ nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. V predmetnom prípade je v súvislosti s ÚZ sporné prisúdiť žalobcovi právny status spotrebiteľa, a teda súdom citované ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa sú neaplikovateľné. ÚZ bola uzavretá podľa § 497 a nasl. ObZ a v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) ObZ má povahu absolútneho obchodu. Aplikácia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, nie je možná prihliadnutím na charakter ÚZ. Podľa žalovaného sa dodatočne nemožno dovolávať inej kvalifikácie právnej povahy ÚZ, keďže jej uzavretie v uvedenej forme (zmluva o úvere podľa ObZ) sám svojím konaním žalobca vyvolal a inicioval. Zmluvné strany sa môžu dohodnúť, na základe akého zákona sa ich zmluvné vzťahy v budúcnosti budú spravovať. K danému prípadu došlo v predmetom spore. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia úveru sa zmluvné strany dohodli na tom, že ich vzťahy sa budú spravovať ustanoveniami ObZ. ÚZ sa uzatvorila v zmysle § 497 a nasl. ObZ, z čoho jasne vyplýva, že iný zákon ani na daný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať.
4.2. Žalobca si uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 3.406,12 eura a o zaplatenie nemajetkovej ujmy 5.000,- eur. Žalovaný sumu 3.406,12 eura neeviduje ako sumu prijatú v rámci uzatvorenej ÚZ a eviduje celkovo prijaté úhrady spolu vo výške 2.485,61 eura. Žalobcom uplatnená suma pravdepodobne je tvorená okrem iného aj vymoženým nárokom prislúchajúcim súdnemu exekútorovi.
4.3. Do sumy žalobcom uplatneného nároku z titulu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru nemožno zahrnúť ani zákonný úrok z omeškania. Žalobca bol v omeškaní s úhradou istiny, vzhľadom na čo žalovanému patrí okrem istiny poskytnutého úveru nárok na zákonný úrok z omeškania, ktorý nie je možné považovať za odplatné plnenie alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise zmluvy o úvere, alebo ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov, alebo vyžadované pri

poskytnutí peňažných prostriedkov. Dlh z ÚZ sa stal splatným dňa 12.04.2014 a žalobca uhradil istinu dňa 17.05.2018, t. j. bol v omeškaní s úhradou istiny poskytnutého úveru. Táto suma bola uhradená prostredníctvom predmetnej exekúcie.
4.4. Rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 02060/14 predstavuje neodstrániteľnú prekážku konania, a to prekážku res iudicata. Z Rozhodcovského rozsudku je jasne zrejmé, že posúdil ÚZ ako platný a odplatný právny úkon a na jeho základe priznal žalovanému voči žalobcovi plnenie. Z hľadiska res iudicata je prípadná nesprávnosť Rozhodcovského rozsudku irelevantná a aj v takomto prípade res iudicata naďalej existuje. Podľa žalovaného, ak procesné podmienky nie sú splnené, konanie vykazuje nedostatky. Ak bolo právoplatne rozhodnuté o povinnosti plniť, tvorí výrok takéhoto rozsudku prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k určovacej žalobe medzi tými istými účastníkmi konania vo vzťahu k tomu istému skutku, ktorý už bol predbežne právne kvalifikovaný v rozsudku na plnenie, a preto by súd mal konanie zastaviť pre neodstrániteľný nedostatok konania. Dňa 06.07.2016, vydal Okresný súd Námestovo poverenie na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku. V priebehu exekučného konania boli vymožené peňažné prostriedky v celkovej výške 3.406,12 eura. Táto suma bola tvorená istinou oprávneného, úrokom z omeškania a trovami súdneho exekútora. Skutočnosť, že žalobca žalovanému zaplatil vyššie uvedené peňažné prostriedky a žalovaný toto plnenie prijal, nie je možné za žiadnych okolností kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 1 a 2 OZ, nakoľko ÚZ nie je neplatným právnym úkonom, žalobca plnil za existencie právneho dôvodu, ktorý neodpadol a neplnil za iného. Žalobca plnil sumu vo výške 3.406,12 eura za účelom úhrady dlhu vyplývajúceho z exekučného titulu v rámci prebiehajúceho exekučného konania. Žalobca plnil žalovanému z ÚZ na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku. Žalovanému plnil to čo bolo predmetom exekúcie, a preto na strane žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 OZ (obdobne rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zo 06.10.2014 sp. zn. 4C/69/2014). Nie sú naplnené obligatórne podmienky bezdôvodného obohatenia a bezdôvodným obohatením nemôže byť také plnenie, ktoré bolo vymožené prostredníctvom exekúcie.
4.5. Posudzovaním toho, či exekučný titul bol vydaný v súlade s právnym poriadkom a teda, či sa predmetná exekúcia bude vykonávať v celom rozsahu alebo nie, by súd posudzoval vec, o ktorej už raz právoplatne rozhodol. Dikcia zákona obsiahnutá v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku stanovuje súdu povinnosť preskúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Poveriť exekútora vykonaním exekúcie môže súd iba v prípade, že nezistí žiaden rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovský rozsudok bol predmetom skúmania zo strany súdu už pri rozhodovaní o udelení poverenia súdnemu exekútorovi. Súd v tom konaní uznal exekučný titul za súladný, a preto následne udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie.
4.6. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR z 23.11.2011 č. k. I. ÚS 456/2011-19, v ktorom konštatoval, že okresný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť. Poukázal aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/164/1996 z 27.01.1997 (R 58/1997), podľa ktorého súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená.
4.7. Nielenže o predmetnom nároku rozhodol rozhodcovský súd, ale rovnako bol takýto vzťah potvrdený aj exekučným súdom v konaní o udelenie poverenia, kde sa skúmala jednak formálna ako aj materiálna stránka exekučného titulu.

5. Zástupca žalovaného k výzve súdu z 27.09.2024 (aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy predložil časovú špecifikáciu, kedy konkrétne mu boli poukázané jednotlivé časti vymoženej sumy, ktoré podľa vyúčtovania exekučného konania z 05.02.2024 mali byť v prospech žalovaného ako oprávneného v exekučnom konaní vymožené), reagoval podaním doručeným súdu 21.10.2024, v ktorom uviedol nasledovné platby, ktoré mu boli poukázané prostredníctvom exekútorského úradu vo vymáhanej veci vedenej pod sp. zn. EX 22764/23:
1. 05.09.2017 - 92,56; 2. 12.09.2017 - 17,8; 3. 13.09.2017 - 4,59; 4. 13.09.2017 - 2,55; 5. 19.09.2017 - 17,8; 6. 26.09.2017 - 35,6; 7. 03.10.2017 - 35,6; 8. 10.10.2017 - 28,48; 9. 11.10.2017 - 8,5; 10. 11.10.2017 - 4,72; 11. 16.10.2017 - 108,94; 12. 17.10.2017 - 17,8; 13. 24.10.2017 - 21,36; 14. 31.10.2017 - 24,92; 15. 07.11.2017 - 21,36; 16. 16.11.2017 - 108,94; 17. 20.12.2017 - 108,94; 18. 17.01.2018 - 73,34; 19. 20.02.2018 - 73,34; 20. 19.03.2018 - 73,34; 21. 16.04.2018 - 37,74; 22. 17.05.2018 - 37,74; 23.

13.06.2018 - 15,44; 24. 13.06.2018 - 27,8; 25. 19.06.2018 - 35,6; 26. 26.06.2018 - 32,04; 27. 03.07.2018 - 10,68; 28. 16.07.2018 - 29,39; 29. 16.07.2018 - 16,33; 30. 24.07.2018 - 56,96; 31. 07.08.2018 - 10,68; 32. 12.02.2020 - 20,63; 33. 12.02.2020 - 33,23; 34. 16.03.2020 - 23,35; 35. 16.03.2020 - 12,97; 36. 14.04.2020 - 21,02; 37. 14.04.2020 - 11,68; 38. 13.05.2020 - 8,67; 39. 13.05.2020 - 15,61; 40. 15.06.2020 - 14,49; 41. 15.06.2020 - 26,08; 42. 13.07.2020 - 16,2; 43. 13.07.2020 - 9; 44. 12.08.2020 - 12,82; 45. 12.08.2020 - 7,13; 46. 14.09.2020 - 4,74; 47. 14.09.2020 - 2,63; 48. 06.10.2020 - 3,56; 49. 21.12.2020 - 7,12; 50. 30.03.2021 - 2,14; 51. 27.04.2021 - 1,99; 52. 18.05.2021 - 7,12; 53. 01.06.2021 - 2,14; 54. 27.07.2021 - 2,14; 55. 31.08.2021 - 2,14; 56. 29.09.2021 - 2,14; 57. 26.10.2021 - 2,14; 58. 07.12.2021 - 8,54; 59. 14.06.2022 - 27,06; 60. 21.06.2022 - 21,36; 61. 13.07.2022 - 2,59; 62. 13.07.2022 - 4,66; 63. 10.08.2022 - 15,62; 64. 10.08.2022 - 28,12; 65. 14.09.2022 - 16,26; 66. 14.09.2022 - 29,27; 67. 12.10.2022 - 17,45; 68. 12.10.2022 - 31,42; 69. 14.11.2022 - 31,58; 70. 14.11.2022 - 17,54; 71. 12.12.2022 - 19,51; 72. 12.12.2022 - 35,12; 73. 11.01.2023 -14,59; 74. 11.01.2023 - 26,27; 75. 13.02.2023 - 45,92; 76. 13.02.2023 - 25,51; 77. 13.03.2023 - 29,21; 78. 13.03.2023 - 52,6; 79. 17.04.2023 - 33,11; 80. 17.04.2023 - 59,6; 81. 15.05.2023 - 23,21; 82. 15.05.2023 - 41,79; 83. 12.06.2023 - 5,25; 84. 12.06.2023 - 2,91; 85. 13.06.2023 - 9,24; 86. 13.06.2023 -16,64; 87. 12.07.2023 - 16,74; 88. 12.07.2023 - 30,13; 89. 14.08.2023 - 15,78; 90. 14.08.2023 - 28,41; 91. 13.09.2023 - 16,77; 92. 13.09.2023 - 30,2; 93. 11.10.2023 - 16,83; 94. 11.10.2023 - 30,3; 95. 16.11.2023 - 15,07; 96. 16.11.2023 - 27,11; 97. 19.12.2023 - 36,25; 98. 19.12.2023 - 16,31. Identický prehľad žalovaným obdržaných platieb od súdneho exekútora žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu uviedol aj v podaní doručenom súdu 26.11.2024.

6. Podaním doručeným 22.10.2024 žalobca prostredníctvom zástupcu zobral späť žalobu v časti späť o zaplatenie nemajetkovej ujmy v sume 5.000,- eur.

7. Na pojednávaní dňa 23.10.2024 zástupkyňa žalobcu uviedla, že žalobca sa domáha vrátenia žalovanej istiny z dôvodu, že táto suma bola vymožená na základe exekúcie, ktorá bola následne zastavená rozhodnutím Okresného súdu Námestovo v konaní 10Er/151/2015 a prvostupňové rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline z 24.10.2023 č. k. 9CoEk/22/2023-114, ktoré nadobudlo právoplatnosť 01.12.2023, keď dôvodom zastavenia exekúcie bolo to, že bola vedená na základe nespôsobilého exekučného titulu – rozhodcovského rozsudku. Vidí rozpor v listinách založených v samotnom exekútorskom spise, kde v podaní z 05.02.2024 je uvedená ako vymožená suma 3.406,12 eura a v ďalšom podaní zo dňa 03.07.2023 je uvedená ako vymožená suma 3.027,59 eura.

8. Podaním doručeným 18.11.2024 žalobca prostredníctvom zástupcu zobral žalobu späť v časti, v ktorej sa domáhal, aby súd prikázal súdnemu exekútorovi E. F. E., aby prestal vymáhať pohľadávku po právoplatnosti rozsudku. Ako jeho prílohu predložil Výpis zrážok z príjmu žalobcu spolu v sume 2.622,59 eura, ktoré mu boli vykonávané v ÚVTOS a poukazované na účet exekútora exekučnom konaní pod č. EX 342/15. Matka žalobcu I. B. zo svojho účtu uhradila časť exekúcie za žalobcu v exekučnom konaní pod č. EX 342/15, a to sumu 874,- eur. Žalobca uhradil ako povinný v exekučnom konaní EX č. 342/15 spolu sumu 3.496,59 eura. Ako prílohu predložil aj výpis z účtu matky žalobcu za r. 2017 – 2018.

9. Žalovaný k výzve súdu z 21.11.2024 (aby do určeného termínu pojednávania oznámil, či má nejaké vážne dôvody, pre ktoré by s čiastočným späťvzatím žaloby nesúhlasil a aby sa vyjadril k tvrdeniu žalobcu o výške sumy, ktorá mala byť podľa daného podania celkovo plnená na žalovaným vymáhanú pohľadávku voči žalobcovi v exekučnom konaní EX 342/15, uvádzanej vo výške 3.496,59 eura), reagoval podaním doručeným 26.11.2024, v ktorom vyjadril len súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby.

10. Na pojednávaní 27.11.2024 zástupkyňa žalobcu žiadala žalobe v časti nedotknutej čiastočnými späťvzatiami žaloby vyhovieť. Ďalej uviedla, že platby, ktoré uhradila za žalobcu jeho matka, korešpondujú s prehľadom jednotlivých platieb uvádzaných v odpovedi súdneho exekútora pre žalobcu z 03.07.2023, pričom ich celkový súčet predstavuje uvádzanú sumu 874,- eur. K tomu, čo pri vyčíslení sumy zrazenej z odmeny žalobcovi z výkonu trestu, ktorá bola vyčíslená ústavným zariadením v sume 2.622,59 eura, znamenajú posledné dve položky z 08.01.2024 v sumách 19,81 eura a 35,66 eura, pri ktorých je poznámka vrátený s č. príkazu, sa nevedela vyjadriť s tým, že pre účel tohto konania možno vychádzať z toho, že tieto sumy boli vrátené zo strany exekútora. V danom prípade sa žalobca domáha vrátenia súm, ktoré mu boli neoprávnene vymožené v rámci exekučného konania. Žalobca sa nemôže domáhať titulom náhrady škody alebo z iného dôvodu vrátenia súm od súdneho exekútora, ktoré si

ponechal na trovy exekúcie, pretože k začatiu exekúcie došlo protiprávne na základe úkonu žalovaného, ktorý si musel byť vedomý neoprávnenosti takejto exekúcie.

11. Predmet tohto konania žalobca v časti nedotknutej následnými čiastočnými späťvzatiami žaloby vymedzil tak, že žalovaná suma 3.406,12 eura, ktorej zaplatenia sa domáha, predstavuje sumu vymoženú súdnym exekútorom v exekučnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 10Er/151/2015-74 v období od 05.09.2017 do 05.02.2024, nakoľko bola vymožená na základe nespôsobilého exekučného titulu – rozhodcovského rozsudku, v dôsledku čoho došlo k zastaveniu exekučného konania.

12. V exekučnom konaní vedenom pôvodne súdnym exekútorom E. G. H., A., pod sp. zn. EX 342/2015 (exekučná vec tunajšieho súdu sp. zn. 10Er 151/2015), bola vymáhaná terajším žalovaným ako oprávneným voči terajšiemu žalobcovi ako povinnému, na základe návrhu oprávneného z 11.01.2015 a po tom, ako bolo vo veci ohľadne časti uplatneného nároku vydané dňa 06.07.2016 poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, pohľadávka vo výške 2.055,86 eura so zákonným úrokom vo výške 6 % ročne od 28.05.2014, trovy predchádzajúceho konania 477,95 eura a trovy exekúcie. Vo zvyšnej časti oprávneným v návrhu na vykonanie exekúcie uplatnenej pohľadávky, a to ohľadne zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 2.005,86 eura bola uznesením tunajšieho súdu zo 04.05.2016 č. k. 10Er/151/2015-18, právoplatným dňom 27.05.2016, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá a následne bolo v danej časti uznesením zo 06.09.2016 č. k. 10Er/151/2015-22, právoplatným dňom 03.11.2016, exekučné konanie zastavené.

13. Následne uznesením tunajšieho súdu z 23.05.2023 č. k. 10Er/151/2015-74 bola jeho výrokom II. exekúcia zastavená a výrokom III. súd rozhodol o trovách súdneho exekútora tak, že súdnemu exekútorovi náhradu trov exekučného konania nepriznáva.

14. Krajský súd v Žiline uznesením z 24.10.2023 č. k. 9CoEk/22/2023-114 rozhodujúc o podanom odvolaní oprávneného potvrdil vyššie uvádzaný výrok súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie a odmietol odvolanie súdneho exekútora voči výroku o nepriznaní trov súdnemu exekútorovi. Zároveň vyslovil, že povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Dané uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.12.2023 a až týmto dňom bola exekúcia právoplatne ukončená.

15. Z odôvodnenia rozhodnutí vo vzťahu k výroku o zastavení exekúcie vyplýva, že zmluvu o úvere, v ktorej má základ vymáhaná pohľadávka (ÚZ), súdy posúdili ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 OZ, nakoľko povinný bol v čase jej uzatvorenia spotrebiteľom, keďže nebolo preukázané, že by pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. podnikateľskej činnosti. To, že ÚZ obsahuje označenie povinného aj ako podnikateľa, neposúdili ako relevantnú skutočnosť pre určenie, že v danom prípade nejde o spotrebiteľský úver, nakoľko povinný bol v ÚZ súčasne označený aj ako fyzická osoba – nepodnikateľ, pričom v pochybnostiach obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Súdy vychádzali z predpokladu, že povinný ÚZ uzatváral ako spotrebiteľ nie ako podnikateľ, keďže údaje obsiahnuté v rámci označenia zmluvných strán, ktoré by charakterizovali povinného ako podnikateľa, sú voľne dostupné vo verejnej časti živnostenského registra alebo z osvedčenia o živnostenskom oprávnení. Naopak údaje charakterizujúce povinného ako fyzickú osobu nepodnikateľa, nie sú verejne prístupné a je ich možné zistiť len z dokladov priamo poskytnutých povinným napríklad z občianskeho preukazu. Z ÚZ je zrejmé, že verejná listina nebola pri uzatváraní zmluvy použitá len na identifikáciu dotknutej fyzickej osoby, či napríklad ide o tú istú osobu, ktorá predložila živnostenské oprávnenie alebo tieto údaje boli do zmluvy priamo zahrnuté. Preto sa dá predpokladať, že povinný v danom právnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ. Ani všeobecný údaj z ÚZ o poskytnutí úveru „na výkon podnikania“ neposkytuje odpoveď na otázku, akú konkrétnu súvislosť s podnikateľskou činnosťou povinného uzavretie ÚZ má a nie je dostatočným preukázaním toho, že úver si povinný vzal na podnikanie a že poskytnuté finančné prostriedky použil na výkon jeho živnostenského podnikania. Súdy posúdili rozhodcovskú doložku, ktorá mala zakladať právomoc rozhodcovského súdu, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok tvoriaci vymáhaný exekučný titul v danom konaní, za neplatný právny úkon (§ 53 ods. 5 OZ), keďže spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán napriek tomu, že táto bola koncipovaná ako tzv. nevýhradná. Rozhodcovská doložka, ktorá nebola dojednaná individuálne (povinný mohol ÚZ len ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým štandardným podmienkam uvedeným vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, teda aj tejto rozhodcovskej doložke) fakticky núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, keďže

v konečnom dôsledku zveruje voľbu rozhodcovského súdu príslušného na prejednanie veci do rúk oprávneného, pretože z podstaty ÚZ založeného zmluvného vzťahu vyplýva, že subjektom, na podnet ktorého začne konanie o zaplatenie dlžnej sumy, bude dodávateľ a teda na ňom bude voľba medzi všeobecným a rozhodcovským súdom a v prípade, že sa ten rozhodne podať na základe danej rozhodcovskej doložky žalobu na rozhodcovský súd, dlžník by bol povinný podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Pri svojom závere o nekalosti a tým neplatnosti rozhodcovskej doložky súdy poukázali aj na miesto sídla rozhodcovského súdu, v ktorom má rozhodcovské konanie prebiehať (Bratislava) a miesto trvalého pobytu povinného (Námestovo) ako na okolnosť spôsobilú odradiť pre tak značnú vzdialenosť povinného ako spotrebiteľa od uplatňovania si svojich práv. Nakoľko rozhodcovská doložka nebola platne dohodnutá, rozhodcovské konanie sa uskutočnilo bez riadneho zmocnenia zo strany zmluvných strán a rozhodcovský rozsudok vydaný v takom konaní nemôže byť spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie, pretože rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodovať danú vec a jeho rozhodnutie je materiálne nevykonateľné.

16. Súd prvej inštancie výrok o nepriznaní náhrady trov exekučného konania súdnemu exekútorovi odôvodnil poukazom na § 243j Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 v spojení aj s jeho ustanovením § 200 ods. 5.

17. Nebolo sporné, že na základe ÚZ žalovaný plnil v prospech žalobcu vo výške 1.000,- eur, predstavujúca dojednanú výšku úveru. Túto sumu sa žalobca zaviazal vrátiť po jej zvýšení o poplatok 720,- eur, t. j. celkovo 1.720,- eur v ôsmich mesačných splátkach po 215,- eur so splatnosťou prvej splátky 20.05.2013 na v zmluve (v jej Všeobecných podmienkach) uvedený účet žalovaného. V ÚZ nie je uvedená RPMN.

18. Ohľadne obsahu tých námietok žalovaného, ktorými spochybňoval spotrebiteľský charakter vzťahu založeného ÚZ tvrdiac, že ide o štandardnú úverovú zmluvu – absolútny obchod uzatváranú medzi dvoma podnikateľskými subjektmi, súd poukazuje na vyčerpávajúce odôvodnenia súdov konajúcich v rámci exekučného konania, ktoré v súvislosti so zastavením exekúcie konštatovali spotrebiteľský charakter daného záväzku a teda to, že žalobca pri uzatváraní a plnení ÚZ konal ako spotrebiteľ, na základe čoho na daný zmluvný vzťah dopadajú nielen ustanovenia § 52 a nasl. OZ, ale aj zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia ÚZ (ďalej len „ZoSÚ“). Týchto záverov, tak ako sú zhrnuté pod bodom 15., sa súd aj v tomto konaní v plnom rozsahu pridržiava a na ne poukazuje. ÚZ je svojou formou typovou (formulárovou), pre spotrebiteľa (žalobcu) vopred zo strany žalovaného ako poskytovateľa úveru pripravenou (naformulovanou), čo je jedna zo základných čŕt spotrebiteľskej zmluvy, pre ktorú je charakteristické, že nie je v nej vytvorený priestor na dojednávanie jej obsahu alebo jej zmeny. Jej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky poskytnutia úveru (VP), opäť vopred naformulované výlučne žalovaným, s ktorými mal žalobca vysloviť súhlas a ktorých obsah tento nijakým spôsobom nemohol ovplyvniť, týkajúce sa väčšieho množstva spotrebiteľov, s ktorými žalovaný uzavrel obdobné zmluvy. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú definované v § 9 ZoSÚ. Takáto zmluva musela mať pod následkom jej neplatnosti písomnú formu (§ 9 ods. 1) a musela obsahovať okrem všeobecných náležitostí podľa OZ o. i. aj údaj o RPMN (§ 9 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ), aj dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ). Ich nedostatok mal za následok sankciu (dôsledok, resp. fikciu) vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti takto poskytnutého úveru (§ 11 ods. 1 písm. b/ a d/ ZoSÚ). Nakoľko v prejednávanej veci absentoval v ÚZ najmä údaj o RPMN, ktorého absencia (hoc len tohto údaja) je sankcionovaná bezúročnosťou a bezplatkovosťou úveru dlhodobo (už od 01.10.2001, kedy nadobudol účinnosť predchádzajúci zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z.) nemal žalovaný nárok na akékoľvek navýšenie, v danom prípade o uvádzaný poplatok 720,- eur, ale mal len nárok na vrátenie poskytnutého plnenia.

19. Za obdobie od 05.09.2017 do 13.06.2023 malo byť podľa žalobcom doloženej listiny od súdneho exekútora E. G. H., A., z 03.07.2023 na vymáhaný záväzok plnené (vymožené) od žalobcu celkovo 3.027,59 eura, z čoho na „pohľadávku“ žalovaného to malo byť 2.155,71 eura a zvyšných 871,88 eura mali predstavovať trovy exekúcie – trovy exekúcie súdneho exekútora, pričom daná suma obsahuje podrobný rozpis vymoženia (úhrad) jednotlivých ich dielčích častí. Z vyúčtovania exekučného konania súdnym exekútorom z 05.02.2024 vyplýva, okrem toho, že došlo k ukončeniu predmetného exekučného konania z dôvodu zastavenia exekúcie uznesením tunajšieho súdu z 23.05.2023 sp. zn. 10Er/151/2015, to, že k uvedenému dňu bolo v danej exekúcii vymožené v prospech žalovaného ako oprávneného

2.435,61 eura na trovy exekúcie súdneho exekútora celkovo 970,51 eura, čo spolu predstavuje 3.406,12 eura.

20. Z prehľadu poukázaných plnení súdnym exekútorom žalovanému predloženého žalovaným vyplýva, že tento obdržal celkovo 98 plnení (splátok) v celkovej sume 2.435,61 eura, z ktorých prvá bola uhradená 05.09.2017 vo výške 92,56 eura a posledná 19.12.2023 vo výške 16,31 eura.

21. Z predloženej histórie transakcií z účtu matky žalobcu I. B. vo J. K. zo dňa 13.11.2024 a 18.11.2024 predloženého žalujúcou stranou vyplýva, že táto za žalobcu v jeho mene uhradila celkovo 874,- eur (3x po 153,- eur, 2x po 53,- eur a 3x po 103,- eur) čo sa udialo v rozmedzí od 19.12.2017 do 17.01.2018. Tiež predložila rozpis zrážok z odmeny žalobcu za jeho pracovnú činnosť počas výkonu trestu odňatia slobody, podľa ktorého malo byť na EX 342/15 splatené celkovo 2.622,59 eura, kde pri podrobnom rozpise jednotlivých zrážok je pri posledných dvoch položkách z 08.01.2024 so sumami 19,81 eura a 35,66 eura s poznámkou pri prvom „Rozúčtovanie 12/2023, vrátený - č. príkazu: 40202400002737: 19“ a pri druhom „Rozúčtovanie 12/2023, vrátený - č. príkazu: 40202400002736: 35“.

22. Porovnaním dokladov uvádzaných pod bodmi 19. a 20. je zrejmé, že v nich uvádzané jednotlivé čiastkové úhrady (vyjmúc posledných dvoch ÚVTOS uvádzaných položiek z 08.01.2024) „časovo korešpondujú“ pokiaľ ide o jednotlivé platby, kde vždy je pochopiteľný určitý časový posun medzi dátumom, kedy boli tieto poukazované súdnemu exekútorovi a dátumom, kedy časť z nich exekútor poukázal žalovanému, keď z každej platby si časť exekútor „zrazil“ na jeho trovy exekúcie, teda žalovanému poukázaná suma je vždy nižšia ako úhrada, ktorú predtým obdržal súdny exekútor.

23. Žalovanému na podklade ÚZ (z dôvodu, že tento úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov) vznikol nárok len na vrátenie sumy 1.000,- eur. Žalobca vychádzajúc z dojednaného spôsobu zaplatenia poskytnutého úveru v splátkach vo výške 215,- eur mesačne, so splatnosťou prvej splátky 20.05.2013, bol povinný s ohľadom na skutočnú veľkosť jeho dlhu zaplatiť žalovanému sumu 1.000,- eur v štyroch plných mesačných splátkach splatných 20.05., 20.06., 20.07. a 20.08.2013 a zvyšných 140,- eur mal zaplatiť k 20.09.2013. Tieto splátky však neboli žalovaným uhrádzané riadne (včas) a s ich úhradou sa dostal do omeškania, na základe čoho vznikol žalovanému s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,5 % ročne. V priebehu konania nebolo preukázané, že by zo strany žalobcu bola žalovanému mimo vedeného exekučného konania a pred jeho začatím uhradená nejaká časť poskytnutého úveru. K tomu ani neboli produkované nejaké skutkové tvrdenia, tobôž navrhované nejaké dôkazy. Súd preto uzatvára, že k splneniu záväzku žalobcu voči žalovanému došlo až platbami (vymoženými plneniami) v rámci vedenej exekúcie.

24.1. Potom k splateniu prvej splátky 215,- eur splatnej 20.05.2013 došlo úhradami žalobcu obdržanými žalovaným od súdneho exekútora v dňoch 05.09.2017 v sume 92,56 eura, 12.09.2017 v sume 17,80 eura, 13.09.2017 v sume 7,14 eura, 19.09.2017 v sume 17,80 eura, 26.09.2017 v sume 35,60 eura, 03.10.2017 v sume 35,60 eura a 10.10.2017 v sume 8,50 eura (predstavujúcej časť zo sumy obdržanej žalovaným 10.10.2017 vo výške 28,48 eura).
24.2. K splateniu druhej splátky 215,- eur splatnej 20.06.2013 došlo úhradami žalobcu obdržanými žalovaným od súdneho exekútora dňa 10.10.2017 vo výške 19,98 eura, predstavujúcej zvyšnú časť z platby 28,48 eura pripadajúcej na splátku 2., 11.10.2017 v sume 13,22 eura, 16.10.2017 v sume 108,94 eura, 17.10. 2017 v sume 17,80 eura, 24.10.2017 v sume 21,36 eura, 31.10.2017 v sume 24,92 eura a 07.11.2017 v sume 8,78 eura (predstavujúcej časť zo sumy obdržanej žalovaným 07.11.2017 vo výške 21,36 eura).
24.3. K splateniu tretej splátky 215,- eur splatnej 20.07.2013 došlo úhradami žalobcu obdržanými žalovaným od súdneho exekútora dňa 07.11.2017 vo výške 12,58 eura, predstavujúcej zvyšnú časť z platby 21,36 eura, ktorá prislúcha na splátku 3., 16.11.2017 v sume 108,94 eura a 20.12.2017 v sume 93,48 eura (predstavujúcej časť zo sumy 108,94 eura obdržanej žalovaným 20.12.2017).
24.4. K splateniu štvrtej splátky 215,- eur splatnej 20.08.2013 došlo úhradami žalobcu obdržanými žalovaným od súdneho exekútora v dňoch 20.12.2017 vo výške 15,46 eura, predstavujúcej zvyšnú časť z platby 108,94 eura, ktorá prislúcha na splátku 4., 17.01.2018 v sume 73,34 eura, 20.02.2018 v sume 73,34 eura a 19.03.2018 v sume 52,86 eura (zo sumy obdržanej žalovaným od súdneho exekútora dňa 19.03.2018 vo výške 73,34 eura).

24.5. Napokon k splateniu piatej splátky 140,- eur splatnej 20.09.2013 došlo úhradami žalobcu obdržanými žalovaným od súdneho exekútora dňa 19.03.2018 vo výške 20,48 eura, predstavujúcej zvyšnú časť z platby 73,34 eura pripadajúcej na 5. splátku, 16.04.2018 v sume 37,74 eura, 17.05.2018 v sume 37,74 eura, 13.06.2018 v sume 43,24 eura a 19.06.2018 v sume 0,80 eura, pripadajúcej na 5. splátku z dňa 19.06.2018 obdržanej sumy 35,60 eura.

25. V danej časti, hoc nešlo zo strany žalobcu o dobrovoľné plnenie svojho záväzku, ale o nútené vymoženie v rámci exekúcie, ktorá bola následne zastavená z dôvodu súdmi následne konštatovanej nespôsobilosti vykonávaného exekučného titulu, nemôže žalovaným od súdneho exekútora vymožené plnenie predstavovať bezdôvodné obohatenie, keďže ide v tejto časti žalovaným obdržaného plnenia o nárok vyplývajúci zo záväzkového vzťahu, modifikovaného zákonnou fikciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v súlade s § 11 ods. 1 ZoSÚ.

26. Okrem sumy 1.000,- eur zodpovedajúcej výške poskytnutého úveru, ktorú mal žalobca žalovanému vrátiť, nemôže predstavovať bezdôvodné obohatenie žalovaného voči žalobcovi zákonný nárok na úroky z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý predstavoval 5,5 % ročný úrok z omeškania za obdobie omeškania žalobcu s úhradou jednotlivých splátok úveru.

27. Tento úrok predstavuje za obdobie omeškania s úhradou po vyčíslení v prípade splátky 1. sumu 51,16 eura, v prípade splátky 2. sumu 51,20 eura, v prípade splátky 3. sumu 51,63 eura, v prípade splátky 4. sumu 52,96 eura a v prípade splátky 5. sumu 35,66 eura, čo spolu predstavuje 242,61 eura.

28. Sumy uvádzané pod bodmi 26. a 27. predstavujúce celkovo čiastku 1.242,61 eura súd potom odpočítal od sumy, ktorá bola súdnym exekútorom poukázaná ako vymožené plnenie žalovanému.

29. Žalovanému v rámci exekučného konania vedeného súdnym exekútorom E. H. pod sp. zn. EX 22764/23 bola súdnym exekútorom poukázaná vo forme 98 platieb celková suma 2.435,61 eura, tak ako to vyplýva z jeho vyčíslení v rámci jeho podaní doručených prostredníctvom jeho zástupcu dňa 21.10.2024 a 26.11.2024. K otázke celkovo obdržanej výšky platieb žalovaným od súdneho exekútora v uvedenej exekučnej veci nebol produkovaný žiadny iný dôkaz.

30. Žalovaného potom súd zaviazal zaplatiť žalobcovi zvyšnú časť ním obdržaného plnenia vo výške 1.193,- eur (2.435,61 eura mínus 1.242,61 eura). Ohľadne časti žalovaného nároku vo výške 1.193,- eur totiž reálne vzniklo na strane žalovaného na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie (§ 451 OZ) predstavujúce žalovaným bez právneho dôvodu obdržané plnenie, na ktoré žalovanému zo vzťahu založeného ÚZ nevznikol nárok (§ 451 ods. 2 OZ), pretože napriek zmluvne dojednanej „odplate“, na túto žalovanému nárok nevznikol, nakoľko z dôvodu chýbajúcich náležitostí ÚZ sa úver na jej podklade poskytnutý považuje podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ za úver bez úrokov a bez poplatkov. Bezdôvodné obohatenie vzniká za splnenia zákonom stanovených podmienok a na jeho vznik stačí, že k obohateniu došlo bez právom uznaného dôvodu. Pre rozhodnutie súdu nebolo podstatným, akým spôsobom k uvedenému plneniu nad rámec zákona bez právom uznaného dôvodu došlo, či sa tak stalo dobrovoľným plnením, alebo nútene na podklade exekúcie ako tomu bolo v prejednávanej veci, keďže „exekučný titul“ – rozhodcovský rozsudok, nebol spôsobilým exekučným titulom vydaným oprávneným subjektom, ktorý ho vydal napriek chýbajúcej právomoci na rozhodovanie opierajúc sa o neplatnú rozhodcovskú doložku predstavujúcu neprijateľnú zmluvnú podmienku. Takto žalovaným na úkor žalobcu získané bezdôvodné obohatenie je žalovaný povinný žalobcovi vydať (§ 451 ods. 1 OZ).

31. Ak sa žalobca domáhal zaplatenia vyššej sumy, než mu bola priznaná, v danej časti – ohľadne sumy 2.213,12 eura (3.406,12 eura mínus 1.193,- eur), resp. (970,51 eura + 1.242,61 eura) súd žalobu zamietol.

32. V zamietnutej časti žalovaného nároku nemožno hovoriť o bezdôvodnom obohatení žalovaného na úkor žalobcu, keďže pokiaľ ide o sumu 1.193,- eur, v danej časti žalovaným obdržané plnenie nepredstavovalo uspokojenie existujúceho záväzku žalobcu voči žalovanému. Zvyšných 970,51 eura žalovaný neobdržal a túto sumu si ponechal súdny exekútor na úhradu trov exekúcie. Priznaniu sumy 970,51 eura práve voči žalovanému nesvedčí ani iný právny dôvod, ktorým podľa žalobcu (jeho zástupcu) má zrejme byť nárok na náhradu škody, čo možno usudzovať zo záverečného prednesu

zástupcu žalobcu uvádzajúceho, že k začatiu exekúcie došlo protiprávne na základe úkonu žalovaného, ktorý si musel byť vedomý neoprávnenosti takejto exekúcie. K tomu súd uvádza, že hoci je potrebný pre začatie exekučného konania návrh oprávneného na vykonanie exekúcie na vymoženie nároku vyplývajúceho z exekučného titulu, samotná exekúcia však môže začať až po tom, ako je súdnemu exekútorovi na jeho žiadosť súdom vydané poverenie na vykonanie exekúcie.

33. Ako už bolo vyššie uvedené (bod 12. odôvodnenia), v danom prípade bolo na podklade žalovaným ako oprávneným predloženého exekučného titulu – rozhodcovského rozsudku, vydané poverenie na časť ním priznaného nároku a až následne s odstupom cca 7 rokov došlo k zastaveniu exekúcie, pričom zároveň bolo rozhodnuté o tom, že súdnemu exekútorovi sa náhrada trov exekúcie nepriznáva. Pokiaľ by v tejto časti žalovaná suma mala predstavovať škodu žalobcu, za jej vznik nie je daná zodpovednosť žalovaného, vo vzťahu ku ktorému absentuje kauzálny nexus (príčinná súvislosť), keďže o tom, či sa exekúcia na návrh oprávneného vykoná (a ak áno, v akom rozsahu) alebo sa nevykoná, sú oprávnené rozhodovať štátom určené orgány, resp. subjekty na to splnomocnené, ktorými podľa zákona NS SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom v čase začatia danej exekúcie (ďalej len „EP“), sú súd a súdny exekútor. To, či žalovaným predložený rozhodcovský rozsudok predstavuje spôsobilý exekučný titul formálne aj materiálne vykonateľný, súladný so zákonom, mal v prvom rade skúmať súdny exekútor v rámci svojho postupu nasledujúcom po podaní návrhu na vykonanie exekúcie, nutným pre účely jeho ďalšieho postupu, a to, či požiada súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo navrhne súdu exekučné konanie zastaviť, tak ako to vyplývalo z § 40 ods. 2 EP. Následne, ak súdny exekútor požiada súd o udelenie poverenia, exekučný súd s poukazom na § 44 ods. 2 a 3 EP bol povinný skúmať súladnosť návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, ako aj vykonateľnosť exekučného titulu a jeho súladnosť so zákonom a v závislosti na výsledku tohto skúmania buď vydať poverenie na vykonanie exekúcie (úplne alebo v určitej časti) alebo žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia uznesením (v celom rozsahu alebo v určitej časti) zamietnuť. Osobitné povinnosti súdu vyplývali vo vzťahu k rozhodcovským rozsudkom vydaným v spotrebiteľských veciach, tak ako to vyplýva z § 44 ods. 3 EP.

34. Aj keď v dotknutej exekučnej veci bolo „problematické“ zistiť a ustáliť charakter vymáhaného nároku, resp. či rozhodcovský rozsudok bol alebo nebol vydaný v spotrebiteľskom spore, keď ku konečnému záveru o spotrebiteľskom charaktere vymáhaného nároku súd dospel až s odstupom cca 7 rokov po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, napriek tomu zodpovednosť za to, že po vydaní poverenia v tej jeho časti, v ktorej bolo vydané, došlo k samotnému vykonaniu exekúcie, v rámci ktorého bola súdnym exekútorom od žalobcu ako povinného vymožená suma, ktorá k 05.02.2024 predstavovala 3.406,12 eura (podľa vyúčtovania exekučného konania súdnym exekútorom k 05.02.2024), nemá žalovaný, ale túto zodpovednosť nesie primárne súd a súdny exekútor, bez postupu ktorých nemôže dôjsť k vykonaniu samotnej exekúcie.

35. Žalovaný potom nie je v spore ohľadne tej sumy, ktorú si z vymoženého plnenia od žalobcu ponechal súdny exekútor na úhradu trov exekúcie, pasívne vecne legitimovaný, a to ani v prípade posudzovania daného nároku ako bezdôvodného obohatenia (v danej časti nedošlo zo strany žalovaného k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu) a ani ako náhrady škody, keďže žalovaný nenesie zodpovednosť za to, že došlo k jej nútenému vymoženiu.

36. V častiach, v ktorých zobral žalobca žalobu späť svojimi podaniami uvádzanými pod bodmi 6. a 8. odôvodnenia (o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- eur učinené pred prvým pojednávaním) a (o uloženie povinnosti súdnemu exekútorovi E. F. E., aby prestal vymáhať predmetnú pohľadávku po právoplatnosti rozsudku a po výzvach povinného učinené až po pojednávaní), súd postupujúc podľa § 145 ods. 2 CSP konanie zastavil, keď s čiastočným späťvzatím žaloby v tej jej časti, v ktorej žalobca zobral žalobu späť až po pojednávaní, žalovaný vyjadril prostredníctvom svojho zástupcu súhlas.

37. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd s poukazom na § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému voči žalobcovi, ktorému by s poukazom na § 255 ods. 2 CSP prináležal nárok na pomernú časť trov vzniknutých v súvislosti s týmto sporom, nárok na ich náhradu nepriznal z dôvodu existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 257 CSP). Predmetom tohto konania boli totiž tri samostatné nároky, keď ohľadne dvoch z nich, u ktorých došlo k späťvzatiu žaloby, procesné zavinenie možno pričítať práve žalobcovi (§ 256 ods. 1 CSP). Ohľadne tretieho nároku bol žalovaný prevažne úspešný (v rozsahu

65 % s čistým úspechom v rozsahu 30 %), z čoho vyplýva konštatovaný záver väčšej procesnej úspešnosti žalovaného a tým aj jeho nárok na náhradu pomernej časti vzniknutých trov. Ako dôvody hodné osobitného zreteľa súd zohľadnil to, že začatie exekúcie na podklade nespôsobilého exekučného titulu inicioval práve žalovaný, ktorý cielene svojím konaním, či už v rámci uzatvárania ÚZ, ktorej text sám pripravil, sa snažil „zahmliť" skutočný charakter svojho zmluvného vzťahu so žalobcom označením žalobcu aj ako podnikateľa a všeobecným vymedzením účelu úveru ako úveru na podnikanie žalobcu, v súvislosti s čím žalovaný aj dočasne uspel, keď úspešne dosiahol vedenie exekúcie voči žalobcovi ako povinnému na podklade nezákonného exekučného titulu a v rámci toho vymoženie aj takého plnenia, na ktoré nemal zákonný nárok. Súdu je z jeho úradnej činnosti známe, že zo strany žalovaného dochádzalo dlhodobo k nekalým obchodným praktikám voči veľkému počtu jeho zmluvných partnerov – spotrebiteľov, teda v prípade žalovaného nešlo o nejakú ojedinelú situáciu. Žalobca inicioval toto konanie so všetkými ním uplatnenými nárokmi pôvodne sám, bez toho, že by sa dal zastúpiť. V existujúcej situácii podľa názoru súdu by bolo priznanie náhrady trov konania žalovanému hoc len v určitej časti, s ohľadom na minulú činnosť žalovaného ako poskytovateľa úverov, v rozpore s dobrými mravmi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) – § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.